

LUOTTAMUKSELLISESTA ILMOITUKSESTA¹⁰⁹

4. Kysymys Pääneuvoston erottamisesta Englannin liittoneuvostosta.

Tätä ehdotusta on aika ajoin käsitelty kauan ennen »Égalitén»¹¹⁰ perustamista itsessään Pääneuvostossa sen yhden tai kahden englantilaisen jäsenen esittämänä. Mutta se on aina hylätty miltei yksimielisesti.

Vaikkakin vallankumouksellisen aloitteen tekijänä tulee nähtävästi olemaan Ranska, niin ainoastaan Englanti saattaa olla vakavan taloudellisen vallankumouksen *vipusimena*. Se on ainoa maa, missä ei ole enää *talonpoikia* ja missä maaomaisuus on keskittynyt harvojen käsiin. Se on ainoa maa, missä *kapitalistinen muoto*, toisin sanoen työn yhdistyminen laajassa mitassa kapitalististen yrittäjien vallan alaiseksi, käsittää miltei koko tuotannon. Se on ainoa maa, missä *väestön valtaenemmistönä ovat palkkatyöläiset* (wages labourers). Se on ainoa maa, missä luokkataistelu ja työväenluokan järjestäytyminen *trade unioneiksi* ovat saavuttaneet tietyn kypsyyss- ja yleisyysasteen. Maailman markkinoilla omaamansa herruusaseman ansiosta Englanti on ainoa maa, jonka jokainen taloussuhteiden mullistus kasvattaa viipymättä koko maailmassa. Kun Englanti on toisaalta landlordismin ja kapitalismin klassinen maa, niin toisaalta siellä ovat kypsyneet enemmän kuin missään muualla *landlordismin ja kapitalismin hävittämisen aineelliset edellytykset*. Pääneuvosto on nyt onnellisessa asemassa sen ansiosta, että *tuon proletaarisen vallankumouksen suuri vipusin on välittömästi sen käsissä*. Mikä mielettömyys ja voidaan jopa sanoa mikä riko solisikaan antaa tuo vipusin yksin englantilaisten käsiin!

Englantilaisilla ovat kaikki sosiaalista vallankumousta varten tarvittavat *aineelliset edellytykset*. Heiltä puuttuu vain *yhteishenkeä ja vallankumouksellista intoa*. Pääneuvosto yksin pystyy täyttämään tämän aukon ja jouduttamaan siten tosi vallankumouksellista liikettä täs-

sä maassa ja siis myös *kaikkialla*. Suuren menestyksen, jota olemme jo saavuttaneet tällä alalla, ovat panneet merkille hallitsevien luokkien viisaimmat ja vaikutusvaltaisimmat äänenkannattajat, kuten »Pall Mall Gazette», »Saturday Review», »Spectator», »Fortnightly Review»¹¹ *alahuoneen* ja *ylähuoneen* niin sanotuista radikaalisista jäsenistä puhumattakaan, jotka vielä hiljan tekivät suuren vaikutuksen Englannin työväen *johtajiin*. He syyttävät julkisesti meitä siitä, että olemme myrkyttäneet ja juurineet miltei kokonaan pois *englantilaisen hengen* työväenluokasta ja käänyttäneet sen vallankumoukselliseen sosialismiin.

Ainoa keino tuollaisen käänteiden aikaansaamiseksi on se, että toimitaan samoin kuin *Kansainvälisen työväenliiton Pääneuvosto*. Pääneuvostona voimme kannustaa sellaisten toimenpiteiden hyväksymistä (esimerkiksi *Maan ja työn liiton*¹² perustaminen), jotka myöhemmin, tultuaan toteutetuiksi, näyttävät yleisöstä Englannin työväenluokan vaistonvaraisilta esiintymisiltä.

Jos *Pääneuvoston* lisäksi olisi perustettu *liittoneuvosto*, niin mitä siitä olisi välttämättä seurannut? *Internationaalinen Pääneuvoston* ja *Trade unionien yleisen neuvoston* väliasemassa olevalla liittoneuvostolla ei olisi minkäänlaista arvovaltaa. Toisaalta *Internationaalinen Pääneuvosto* päästäisi *käsistään tuon suuren vipusimen*. Jos vakavan ja huomaamattoman työn asemesta pitäisimme parhaana humpuukimestareiden suunsoittoa, niin saattaisimme erehtyä vastaamaan julkisesti »Égalitén» kysymykseen, miksi Pääneuvosto sietää »niin rasittavaa tehtävien paljoutta».

Englantia ei voida yksinkertaisesti rinnastaa muihin maihin. Sitä on tarkasteltava *pääoman emämaana*.

5. *Kysymys Irlannin amnestiaa koskevasta Pääneuvoston päätöslauselmasta*.

Sikäli kuin Englanti on landlordismin ja eurooppalaisen kapitalismin linnake, *Irlanti* on ainoa kohta, missä viralliselle Englannille voidaan antaa vakava isku.

Ensinnäkin Irlanti on englantilaisen landlordismin linnake. Jos landlordismi kaatuu Irlannissa, se kaatuu myös Englannissa. Irlannissa se saattaa tapahtua sata kertaa helpommin, siksi kun *taloudellisen taistelun kohteena siellä on yksinomaan maanomistus*, kun siellä tuo taistelu on samalla *kansallista* taistelua ja kun Irlannissa kansa on kumouksellisempaa ja katkeroituneempaa kuin Englannissa. Irlannissa landlordismi säilyttää asemansa yksinomaan *Englannin armeijan* turvin. Heti kun niiden kahden maan pakkounioni¹³ kadottaa voimansa, Irlannissa puhkeaa sosiaalinen vallankumous, tosin vanhentuneessa muodossa. Englantilainen landlordismi menettää paitsi suurta rikkauksiensa lähdeä myös *tärkeän moraalisen voimansa lähteen*, sillä *sehän edustaa Englannin herruutta Irlantiin*. Toisaalta jättämällä landlordiensä mahdin koskemattomaksi Irlannissa Englannin proletariaatti tekee heidät vahingoittamattomiksi itsessään Englannissakin.

Toiseksi *Englannin porvaristo* ei ole ainoastaan riistänyt Irlannin köyhälistöä huonontakseen työväenluokan asemaa Englannissa irlantilaisien köyhien *pakollisella immigraatiolla*, vaan se on jakanut sitä paitsi proletariaatin kahteen toisilleen vihamieliseen leiriin. Kelttiläisen työläisen kumouskiihko ja anglosaksilaisen työläisen myönteinen mutta hidaskäyttöinen mielenlaatu eivät yhdisty sopuosintuisasti toisiinsa. Päinvastoin *Englannin kaikissa suurissa teollisuuskeskukset* on olemassa syvä antagonismi englantilaisen ja irlantilaisen proletaarin välillä. Englantilainen keskitason työläinen vihaa irlantilaista kilpailijanaan, joka alentaa palkkaa ja *standard of life**. Hän tuntee tätä kohtaan kansallista ja uskonnollista vastenmielisyyttä. Hän katsoo tähän melkein samoin kuin Pohjois-Amerikan etelävaltioiden *poor whites*** katsoivat mustiin orjiin. Porvaristo lietsoo ja pitää yllä keinotekoisesti tätä proletaarien välistä vastakohtaisuutta itsessään Englannissa. Se tietää, että tuossa proletaarien kahtiajaossa piilee *porvariston mahdin säilyttämisen todellinen salaisuus*.

Tuo vastakohtaisuus uusiutuu Atlantin valtameren toisellakin puolen. Synnyinseuduiltaan härkien ja lampaiden häätämät irlantilaiset kohtaavat toisensa Yhdysvalloissa, missä he muodostavat suuren ja yhä lisääntyvän väestönsosan. Heidän ainoana ajatuksenaan ja ainoana intohimonaan on viha Englantia kohtaan. Englannin ja Amerikan hallitus, nimittäin luokat, joita ne edustavat, kiihottavat noita intohimoja ikuistaakseen *kansallisuuksien välisen taistelun*, joka jarruttaa työläisten kaikkinaista vakavaa ja vilpitöntä liittoutumista Atlantin valtameren kummallakin puolen, ja jarruttaa siis heidän yhteistä vapautumistaan.

Irlanti tarjoaa Englannin hallitukselle ainoan tekosyyntä *suuren vakinaisen armeijan* ylläpitämiseen ja, kuten on jo tapahtunut, tuo armeija heitetään tarpeen tullen englantilaisia työläisiä vastaan sen jälkeen, kun se on saanut sotilaallisen koulutuksen Irlannissa. Englannissa vihdoinkin toistuu nykyään se, mikä muinaisessa Roomassa ilmeni valtavissa mittoissa. Kansa, joka on orjuuttanut toisen kansan, takoo omia kahleitaan.

Kansainvälisen työväenliiton asenne Irlannin kysymyksessä on siis aivan selvä. Sen päätehtävänä on sosiaalisen vallankumouksen jouduttaminen Englannissa. Siinä tarkoituksessa on annettava ratkaiseva isku Irlannissa.

Irlannin amnestiaa koskeva Pääneuvoston päätöslauselma on vain johdatus muihin päätöslauselempiin, joissa sanotaan, että kansainvälisestä oikeudenmukaisuudesta puhumattakaan *Englannin työväenluokan vapautuksen ennakkoehtona* on olemassaolevan *pakkounionin* —

* — elintaso. *Toim.*

** — valkoihoiset köyhät. *Toim.*

toisin sanoen Irlannin orjuutuksen — muuttaminen *tasa-arvoiseksi ja vapaaksi liitoksi*, mikäli se on mahdollista, tai Irlannin ja Englannin *täydellinen eroaminen*, jos se on välttämätöntä.

Kirjoittanut K. Marx noin 28. maaliskuuta 1870

Julkaistaan käsikirjoituksen mukaan

Julkaistu ensi kerran aikakauslehdessä »Die Neue Zeit», Bd. 2, n:o 15, 1902